

[Gerhard Nielsen.]

hans ældste Søn var kommet ind til Randers som Dragon og var blevet daarligt behandlet, kom paa Sygehuset og senere paa Sanatoriet. Jeg vil gerne understrege det ærede Medlems Opfordring til den højtærede Forsvarsminister om at undersøge Sagen, og jeg vil gerne give den højtærede Forsvarsminister en Adresse, nemlig Adressen paa den unge Mand, som blev nævnt. Hans Fader hedder Peter Andersen og bor i Linde — han er i øvrigt i Parentes bemærket en Partifælle af den højtærede Forsvarsminister. Jeg kender denne Sag nærmere, fordi denne Gaardmand er en Broder til min Hustru, og jeg kender ogsaa den unge Mand, hans ældste Søn, personlig og har kendt ham gennem mange Aar, og jeg vil gerne henvende sig til min Svoger, altsaa Gaardejer P. Andersen, Linde pr. Spentrup, om nærmere Oplysninger.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det, der gav mig Anledning til den korte Bemærkning i Gaar, var, at det ærede Medlem Hr. Mads Larsen gjorde sig til Talsmand for, at man ikke skulde lave en Værdiansættelse om, da man kunde volde Kommunerne Vanskeligheder ved, at den paagældende kom til at betale mindre i Skat. Deroverfor var det, jeg sagde, om ikke den paagældende ogsaa havde en Ret, og dertil siger det ærede Medlem: jo, det har han, man skal varetage begge Ret. Men dette er jo en Umulighed, saaledes forstaaet, som det ærede Medlem vil forstaa det, for skal man varetage den enkeltes Ret — og det er kun ham, der i denne Forbindelse har en Ret —, saa kommer det til at koste Kommunen noget. Det kan ikke ændres, men det synes for mig retfærdighedsmæssigt set at være ulige vigtigere, at den enkelte faar sin Ret, og saa maa Kommunen, hvis det er nødvendigt, ved en senere Ligning skaffe sig de Midler, som den maa have for at fremskaffe de Penge, der skal til, for at den paagældende enkelte Mand kan faa sin Ret.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har misforstaaet mig, naar han gaar ud fra, at de Betragtninger, jeg fremsatte i Gaar, i egentligste Forstand tog Sigte paa at værne Kommunens Interesse. Det er aldeles ikke rigtigt, men jeg paaviste, at hvis der maaske er sket denne enkelte Mand Uret — det var det, jeg tvivlede om, idet jeg ikke var sikker paa, at den Fremgangsmaade, Over-Skyldraadet i Modstrid med de lokale Vurderingsmyndigheder havde fulgt, var den rigtige —, saa har utvivlsomt alle de andre Skatteydere derovre, eller en meget stor Del af dem, lidt den samme Uret, og saa var det, jeg nævnte, hvilken Forstyrrelse det vilde foraarsage for Kommunen.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: De Bemærkninger, som det ærede Medlem fremsatte nu, er i Virkeligheden fuldkommen urimelige. Den paagældende har gennem de højeste Myndigheder paa det paagældende Omraade faaet paavist, at der er sket ham Uret. Saa bliver Spørgsmaalet: Skal denne Uret ikke rettes? Det mener jeg den skal. Er der ogsaa sket andre Uret, ja, saa bliver det i givet Fald deres Sag, ligesom det var den paagældendes Sag at paavise, at der var sket ham Uret.

Fuglsang: Spørgsmaalet om Vestkysthavne har jo gentagne Gange været fremdraget her i Tinget ogsaa under denne Finanslovdebat og har været særlig stærkt fremme i Offentligheden i det sidste Aar. Der er nogle, der mener, at de er særlig sagkyndige, og de vil have det stoppet. De har ikke sparet sig nogen Ulejlighed, disse mere eller mindre sagkyndige, for at faa dette Foretagende fremstillet i det daarligst mulige Lys. Naar jeg siger „mindre sagkyndige“, er det naturligvis ikke i Forhold til mig selv — jeg er nemlig ikke sagkyndig —, men det er i Forhold til den Kommission, der i sin Tid behandlede denne Sag.

Nu er det jo saadan her i Landet, at vi har ikke Kullejer, og vi har ikke Metalminer, men vi maa holde os til det, der er mest naturligt for os i det store og hele, og det er Jorden og Havet, som vi maa søge at udnytte i stadig stigende Grad. Vi er sikkert ogsaa enige om, at dette skal gøres. Havde vi tilstrækkelig mange og sikre Erhverv, var vi naturligvis friere stillet, men det har vi ikke. Hvad angaar